

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยก่อนเรียน ขั้นที่สองดำเนินการสอนภาษาไทยโดยกลุ่มทดลองใช้การเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาและกลุ่มควบคุมใช้การเรียนการสอนตามปกติ และขั้นที่สามเป็นขั้นทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยหลังเรียน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาจะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และคะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน N	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย		
		\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	28	50.05	10.65	0.361
กลุ่มควบคุม	28	48.87	13.38	

$P < .05$

จากตารางที่ 7 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน N	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย		
		\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	28	71.84	10.01	4.12*
กลุ่มควบคุม	28	58.71	13.05	

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแยกตามทักษะทาง
ภาษาของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการฟัง
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการฟัง		
	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	28	11.54	3.33	2.93*
กลุ่มควบคุม	28	8.64	3.96	

*P < .05

จากตารางที่ 9 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการฟังสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการพูด
ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการพูด		
	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	28	17.46	2.53	5.23*
กลุ่มควบคุม	28	13.43	3.17	

*P < .05

จากตารางที่ 10 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการพูดสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน N	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการอ่าน		
		\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	28	22.11	3.59	2.77*
กลุ่มควบคุม	28	18.54	5.74	

*P < .05

จากตารางที่ 11 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการเขียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน N	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการเขียน		
		\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	28	21.13	4.24	2.19*
กลุ่มควบคุม	28	18.30	5.28	

*P < .05

จากตารางที่ 12 แสดงว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทักษะการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 3 การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

สถานภาพ	จำนวน N	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย		
		\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	28	50.05	10.65	7.84*
หลังการทดลอง	28	71.84	10.01	

*P < .05

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปาที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

สถานภาพ	จำนวน N	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย		
		\bar{X}	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	28	48.87	13.38	2.76*
หลังการทดลอง	28	58.71	13.05	

*P < .05

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าระดับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการสอนตามปกติสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน N	คะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย			Z
		\bar{X}	S.D.	R	
กลุ่มทดลอง	28	3.75	11.29	852.50	-0.894
กลุ่มควบคุม	28	3.73	6.56	743.50	

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความพึงพอใจต่อ
การเรียนภาษาไทยในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม พบว่า ค่า Z ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า Z ตาราง ($-1.96 \leq Z_{.05} \leq 1.96$) แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน N	คะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย			Z
		\bar{X}	S.D.	R	
กลุ่มทดลอง	28	4.3	7.53	968.50	-2.8 *
กลุ่มควบคุม	28	3.89	9.42	627.50	

จากตารางที่ 16 แสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความพึงพอใจต่อ
การเรียนภาษาไทยในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม พบว่า ค่า Z ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า Z ตาราง ($-1.96 \leq Z_{.05} \leq 1.96$) แสดงให้เห็นว่า
หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบ
คุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 2 การวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

สถานภาพ	จำนวน N	คะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย			Z
		\bar{X}	S.D.	R	
ก่อนการทดลอง	28	3.75	127.60	16	4.262 *
หลังการทดลอง	28	4.3	56.70	390	

จากตารางที่ 17 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า Z ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า Z ตาราง ($-1.96 \leq Z \leq 1.96$) แสดงให้เห็นว่าระดับคะแนนเจตคติของกลุ่มทดลองหลังการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยของ นักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

สถานภาพ	จำนวน N	คะแนนเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย			Z
		\bar{X}	S.D.	R	
ก่อนการทดลอง	28	3.73	43.08	126.50	1.246
หลังการทดลอง	28	3.89	88.84	224.50	

จากตารางที่ 18 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ค่า Z ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า Z ตาราง ($-1.96 \leq Z \leq 1.96$) แสดงให้เห็นว่าระดับคะแนนเจตคติของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในระหว่างการดำเนินการสอน ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีการประเมิน ประสิทธิภาพการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของตนเองในระหว่างเรียน บทที่ 4 และบทที่ 9 ลงใน แบบรายงานตนเองตามการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนชิปปา ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบรายงานตนเองตามการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชิปปาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามความถนัดดังต่อไปนี้

1. การสร้างความรู้ด้วยตนเอง

ครั้งที่ 1 : วิธีการที่ใช้สร้างความรู้คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (6) การลงมือปฏิบัติ (5) และการเล่นเกม (3)

ครั้งที่ 2 : วิธีการที่ใช้สร้างความรู้คือการเล่นเกม (17) การค้นคว้าจากแหล่งต่างๆ (6) การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน (4) และการคิด (1)

2. การทำงานกลุ่ม

ครั้งที่ 1 : สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้กับการทำงานกลุ่มคือการทำงานกลุ่มคือ ความสามัคคี (11) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (5) และความสนุกสนาน (2)

ครั้งที่ 2 : สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้กับการทำงานกลุ่มคือการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (15) ความสามัคคี (9) การแก้ปัญหา (2) และการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน (1)

3. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์

ครั้งที่ 1 : วิธีการที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแสดงความคิดเห็นคือการพูด (8)

ครั้งที่ 2 : วิธีการที่ใช้ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแสดงความคิดเห็น คือ การอภิปราย (12) การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (6) การระดมสมอง (2) และการศึกษา งานของผู้อื่น (1)

4. การเรียนรู้กระบวนการต่างๆ

ครั้งที่ 1 : กระบวนการต่างๆที่ได้เรียนรู้คือกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน (8)

ครั้งที่ 2 : กระบวนการต่างๆที่ได้เรียนรู้คือกระบวนการฟัง พูด อ่าน และเขียน (10) กระบวนการกลุ่ม (4) และกระบวนการคิด (1)

5. การแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ

ครั้งที่ 1 : แหล่งความรู้ต่างๆที่ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้คือพ่อแม่ (14) ห้องสมุด (7)

ครู (5) และหนังสือ (1)

ครั้งที่ 2 : แหล่งความรู้ต่างๆที่ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้คือหนังสือ (9) วิทยุ โทรทัศน์

(8) ครู (6) ห้องสมุด (5) เพื่อน (3) แหล่งท่องเที่ยว (3) พ่อแม่ (2) และคอมพิวเตอร์ (1)

6. การทำกิจกรรมในลักษณะต่างๆ

ครั้งที่ 1 : กิจกรรมต่างๆที่เปิดโอกาสให้เคลื่อนไหวร่างกายคือ การเล่นเกม (9)

ครั้งที่ 2 : กิจกรรมต่างๆที่เปิดโอกาสให้เคลื่อนไหวร่างกายคือ การเล่นเกม (16) การนำเสนอผลงาน (4) และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (2)

7. การเชื่อมโยงความรู้จากวิชาอื่น มาใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทย

ครั้งที่ 1 : วิชาที่ได้นำความรู้มาใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยคือวิชางานประดิษฐ์ (15)

วิชาดนตรี (5) และวิชาโครงงาน (1)

ครั้งที่ 2 : วิชาที่ได้นำความรู้มาใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยคือวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (11) วิชางานประดิษฐ์ (6) วิชาวิทยาศาสตร์ (6) วิชาศิลปะ (2) วิชาดนตรี (2) และ

วิชาคณิตศาสตร์ (2)

8. การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

ครั้งที่ 1 : ได้นำความรู้จากการเรียนวิชาภาษาไทยไปใช้ในการอ่าน (19) และการพูด (3)

ครั้งที่ 2 : ได้นำความรู้จากการเรียนวิชาภาษาไทยไปใช้ในการสื่อสาร (14) การประดิษฐ์สิ่งต่างๆ (8) และการทำงาน (1)

9. เหตุผลที่ชอบและอยากเรียนภาษาไทย

ครั้งที่ 1 : เหตุผลที่ชอบและอยากเรียนภาษาไทยเพราะเป็นวิชาที่มีประโยชน์ (12)

และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ (1)

ครั้งที่ 2 : เหตุผลที่ชอบและอยากเรียนภาษาไทยเพราะเป็นวิชาที่สนุก ไม่น่าเบื่อ (12)

ต้องใช้ในชีวิตรประจำวัน (8) ทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง (5) เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร (3) และครูใจดี (1)